

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **D. M.**, zastoupeného Mgr. Martinem Chrásteckým, advokátem se sídlem Zlín, tř. T. Bati 1560, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, tř. Tomáše Bati 21, Zlín, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku** ze dne 16.9.2013 č.j. KUZL 54847/2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným tím, že dne 23.9.2012 kolem 11:00 hodin v místech před obchodem „Všehochut“ v obci Jablůnka neuposlechl výzvy úřední osoby „jménem zákona“ k prokázání totožnosti. Tímto jednáním porušil st. § 47 odst. 1 a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích a dopustil se přestupku proti veřejnému pořádku dle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, čímž neuposlechl výzvy úřední osoby při výkonu

její pravomoci. Za toto jednání mu byla uložena sankce pokuta ve výši 500,- Kč podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích a § 47 odst. 2 téhož zákona a současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč v souladu s ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích, přičemž splatnost jak pokuty, tak nákladů řízení, byla dána 15ti dny ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Městský úřad Vsetín, odbor správních agent rozhodl dne 23.7.2013 pod č.j. MUVS 10072/2012/OSA/Ek/1374 tak, že uznal žalobce vinným pod výrokem označeným IV., jak je uvedeno v odst. [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedena rovněž v odst. [1] tohoto rozsudku. Dále správní orgán výrokem I. zastavil podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích řízení vedené ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) tím, že dne 23.9.2012 v 11:10 hodin před obchodem „Všehochut“ v obci Jablunka měl zastavit a zůstat stát s vozidlem Citroen Saxo, registrační značka X na chodníku a měl nepředložit na výzvu policisty řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla, čímž měl porušit ust. § 53 odst. 2 a § 6 odst. 12 zákona o silničním provozu, neboť spáchání skutku, o němž bylo řízení vedeno, nebylo prokázáno. Dále výrokem II. bylo zastaveno řízení vedené pro podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, kterého se měl dopustit tím, že dne 23.9.2012 v 11:10 hodin před obchodem „Všehochut“ v obci Jablunka nepředložil na požádání policisty zelenou kartu od vozidla Citroen Saxo, registrační značky X, čímž měl porušit ust. 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., neboť spáchání skutku, o němž řízení bylo vedeno nebylo prokázáno. Výrokem III. bylo řízení vedené pro podezření ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku dle § 47 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, tím že dne 23.9.2012 v 11:10 hodin před obchodem „Všehochut“ v obci Jablunka měl hodit lahví stolního oleje o zem, kde se rozbila a znečistila veřejné prostranství a uniformu pprap. V. V., čímž měl znečistit veřejné prostranství, bylo zastaveno podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, neboť spáchání skutku nebylo prokázáno.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu ze dne 23.7.2013 č.j. MUVZ 10072/2012/OSA/Ek/1374 potvrdil. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že odvolání bylo podáno do výroku IV. rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Z provedeného dokazování a dalších podkladů odvolací orgán měl za nade vší pochybnost prokázáno, že obviněný neuposlechl výzvu příslušníka Policie ČR k prokázání totožnosti, čímž naplnil znaky skutkové podstaty projednávaného přestupku. Tvzení o tom, že s policistou spolupracoval, ba dokonce navrhoval jiné způsoby prokázání své totožnosti, než předložení občanského průkazu, je nezbytné v kontextu provedených důkazů považovat za nepravdivé a účelové, ve snaze vyhnout se odpovědnosti za přestupek. Uvedené tvzení není podepřeno výpovědí žádného z vyslechnutých svědků. Správní orgán uvedl podklady pro svůj výrok i důvody, které jej k závěru o vině obviněného vedly, vypořádal se také se zásadními námitkami právního zástupce. Případné nedostatky odůvodnění správního orgánu I. stupně, doplnil odvolací orgán v rámci odvolacího řízení. Správní orgán se vypořádal i s dalšími námitkami uvedenými v odvolání.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 16.12.2013 se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a zrušení i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Dále požadoval uložení povinnosti žalovanému nahradit žalobci náklady řízení k rukám advokáta Mgr. Martina Chrástského ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku. V žalobě uvedl, že

- a) došlo k porušení práva žalobce na spravedlivý proces, jak je stanoveno v čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť žalovaným nebylo řádně přezkoumáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně,
- b) nebyla správně zasahujícím policistou použita zákonná výzva „jménem zákona“ k prokázání totožnosti směřující k žalobci. Je třeba rozlišovat mezi tím, zda-li policista opravdu použil výzvu „jménem zákona“ k tomu, aby žalobce prokázal svoji totožnost a tím, zda-li této výzvy použil k tomu, aby žalobce předložil doklady totožnosti a doklady k vozidlu. Odkázal na výslechy svědků s tím, že tito svědci nepotvrdili skutečnost, že žalobce byl řádně policií osloven zákonnou výzvou „jménem zákona“,
- c) vyslovil nesouhlas s postupem správního orgánu I. stupně, jestliže neakceptoval návrh na doplnění dokazování, které žalobce ve správním řízení navrhl a absentujícím zdůvodněním odůvodnění rozhodnutí neprovedení tohoto důkazu,
- d) nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu neuvedení a neodůvodnění jednotlivých znaků skutkové podstaty přestupku,
- e) žalovaný při doručení svého rozhodnutí nepostupoval v souladu s ust. § 24 odst. 3 správního řádu, neboť žalobce nebyl před samotným doručováním poučen o právních důsledcích odmítnutí převzetí písemnosti či neposkytnutí nezbytné součinnosti k řádnému doručení písemnosti.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný se k žalobě vyjádřil dne 6.2.2014 a popřel oprávněnost žaloby a navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Dne 24.9.2012 bylo Policií České republiky, KŘP Zlínského kraje, Územním odborem Vsetín, obvodním oddělením Jablunka předloženo Městskému úřadu Vsetín oznámení přestupku pana D. M., který byl podezřelý z přestupku proti BESIP podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. a § 47 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb. tím, že dne 23.9.2012 v 11:10 hod přijel jako řidič os. mot. vozidla Citroen Saxo RZ X k obchodu Všehočut' v obci Jablunka a zastavil na chodníku. Poté šel do obchodu, asi po 2 minutách vyšel ven, a když viděl hlídku PČR, vozidlo nechal na místě a odcházel pryč. Následně při kontaktu s ním tvrdil, že s vozidlem nepřijel. Pprap. V.byl vyzván jménem zákona k předložení dokladů totožnosti, kdy uvedl, že žádné nemá. Na dotaz, zda má ŘP a doklady od vozidla, uvedl, že ne. Přestože byl vyzván, aby sdělil své národné a prokázal svou totožnost na místě, toto odmítl. Z tohoto důvodu nemohla být totožnost zjištěna a řádně ověřena na místě a muselo dojít

k předvedení osoby dle § 63 odst. 3 zák.č. 273/208 Sb. Osobní svoboda byla omezena dne 23.9.2012 v 11:15 hod. Při omezení osobní svobody nebyly použity donucovací prostředky. Nedošlo ke zranění osob. Podezřelý vlivem zlosti hodil lahvi stolního oleje, kterou si nesl z obchodu, na zem, čímž se rozbila a znečistila tak veřejné prostranství, uniformu policisty pprap. V., jej samotného a služební vozidlo. Svoji totožnost sdělil až na OO PČR Jablunka. S přestupky nesouhlasí. Z tohoto důvodu bylo sepsáno Oznámení přestupku. Osoba ztotožněna jako výše uvedený D. M. D. M. jako řidič porušil § 6 odst. 8 písm. a, b, c) a § 53 odst. 2 zák.č. 361/2000 Sb. a tím je podezřelý z výše uvedeného přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a dále je podezřelý z přestupku proti veřejnému pořádku. Současně byly předloženy úřední záznamy ze dne 23. září 2012 o předvedení osoby, o podání vysvětlení předvedeného, policisty Bc. V. a dále úřední záznam sepsaný prap. K. o dostavení se ženy, která tvrdila, že je matkou předvedeného, a fotodokumentaci z předmětného místa.

- Dne 18.10.2012 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení včetně předvolání k jednání na 12.11.2012,
- z protokolu o jednání ze dne 12.11.2012 zjištěno, že žalobce nebyl přítomen, byl přítomen jeho právní zástupce, dále byli slyšeni svědci, zasahující policisté V. V. a B. K., a dále svědek S. G. **Svědék G.** uvedl, že obviněného nezná a v době, kdy s ním projednával policista přestupek, jiný policista muže, který vyšel z prodejny, zastavil a požádal ho o doklady. Slyšel, že po muži chtěl občanku a doklady od vozidla, když tento mu na to odpověděl, že vozidlo není jeho. Pak tento svědek s policistou přešel na druhou stranu a tam u vozidla policie čekal, až policista sedící v autě, vypíše papíry. Mezitím přišel k vozidlu i druhý policista s tím druhým pánem, dohadovali se, a v okamžiku, když již po zaplacení pokuty odcházel od vozidla policie, asi ve vzdálenosti 10 metrů, slyšel, jak ten muž řekl, že si přišel koupit rýži a olej a hned dostane pokutu a olejem hodil o zem. Ten se rozstříkl po zemi, stříkl i policistovi na kalhoty a jeho udivilo, že kvůli stokoruně byl tak rozezlen. K přímé otázce na použití výrazu „jménem zákona“ uvedl, že to si nepamatuje. **Svědék V. V.** uvedl, že dne 23.9.2012 vykonával s kolegou K. službu a krátce po 11:00 hodině viděli u potravin „Všehochut“ na chodníku stát osobní vozidlo Nisan, proto na protější straně zastavili a čekali na řidiče. V tu dobu na chodníku zastavilo další auto Citroen Saxo, přičemž navíc řidič tohoto vozidla svým manévrem znemožnil průchod po chodníku dvěma starším ženám. Řidiče poznal, neboť v minulosti již byly s ním řešeny přestupky, avšak nepamatoval si jméno a přibližně věděl, kde bydlí. Když však řidič vyšel z obchodu a viděl, že policie řeší stání před obchodem, šel na opačnou stranu. Proto šel za tímto řidičem a oslovil ho, aby zastavil a vyzval ho „jménem zákona“, aby předložil doklad totožnosti, což odmítl. Po poučení, že je podezřelý z přestupku, protože jako řidič zastavil na chodníku, opakovaně jej vyzval jménem zákona, aby prokázal svoji totožnost a předložil doklady potřebné k řízení a provozu motorového vozidla. Opět odmítl, dokonce po něm začal křičet a odcházel pryč ke kostelu, a proto opakovaně na něj zavolal „jménem zákona stůjte, dbejte mých pokynů nebo bude použito donucovacích prostředků“. Poté se zastavil, a svědek mu sdělil, že jestli odmítá prokázat totožnost, bude předveden na obvodní oddělení. Dále svědek uvedl, že vzhledem k tomu, že odmítl hovořit po telefonu s osobou, kterou mezitím pan M. telefonem zavolal, se tento rozzuřil

a švihnul vší silou PET lahví s olejem o zem, ta se rozbila, olej se rozstříkl na bok služebního vozidla, na svědkovy kalhoty a olej se rozlil po místní komunikaci (doloženo fotografiemi). Řidiče odvezli na obvodní oddělení, kde uvedl své nacionále, byla s ním provedena dechová zkouška, a v tu dobu na obvodní oddělení došla nějaká žena, která se představila jako matka D. M. a uvedla, že jej poslala do obchodu nakoupit a on se nevrátil. **Svěddek B. K.** uvedl, že dne 23.9.2012 vykonával službu s kolegou Bc. V. a při průjezdu Jablůnkou si všimli, že na chodníku a v protisměru stojí nějaké vozidlo u vchodu do prodejny Všehochuť, své auto odstavil přes komunikaci k uvedenému přestupku, řidič tohoto vozidla právě vystoupil a šel do prodejny. V tom okamžiku přijelo další vozidlo Citroen černé barvy, zaparkovalo na témže chodníku těsně u zdi prodejny, a to v době, kdy zde procházely dvě starší ženy, které byly tímto jednáním jednoznačně omezeny. Z auta vystoupil muž a šel do prodejny. S kolegou přešli k zaparkovaným vozidlům, první z prodejny vyšel řidič z vozidla v protisměru a on s ním šel řešit přestupek. V průběhu toho vyšel z prodejny muž, který řídil Citroen, tento však odbočil na opačnou stranu a zrychleným krokem odcházel. Kolega ho zastavil a vyzval k předložení dokladů potřebných k provozu a řízení. Od něj to tak bylo asi 3 metry, slyšel, že uvedl větu ve smyslu, že mu žádné doklady nepředloží a odcházel dál. Kolega jej vyzval slovy jménem zákona, aby uposlechl jeho pokynu a přešel k řešení celého případu ke služebnímu vozidlu. On sám s řidičem, jehož přestupek řešil, přešel k policejnímu vozidlu. Poté přes silnici ke služebnímu vozidlu přešli k pravé straně vozidla kolega V. a muž, který jednoznačně přijel černým Citroenem a tento přestupce na kolegu křičel různé vulgarismy, čemuž se on i jeho přestupce podívovali. Zde kolega užil druhé výzvy „jménem zákona“, aby neodcházel a v tom přestupce zuřivě vrhl pod nohy policisty plastovou láhev se stolním olejem, ta se roztrhla a obsah znečistil nejen prostranství, ale také uniformu kolegy a pravou stranu služebního vozidla. Přestupce byl převezen na obvodní oddělní policie, neboť se nepodařilo prokázat jeho totožnost. Na oddělení byla provedena dechová zkouška a byly provedeny nezbytné úkony k prokázání jeho totožnosti. V té době se na oddělení dostavila matka přestupce, která vyžadovala, aby jí syn vrátil klíče od vozidla Citroen Saxo, se kterým jej poslala na nákup do prodejny Všehochuť, aby koupil stolní olej a rýži,

- dne 22.11.2012 se zástupce žalobce k dokazování písemně vyjádřil a navrhl výslech svědka p. S. P.,
- z protokolu z jednání ze dne 16.1.2013, že jako svědci byli voláni i S. P. a svědkyně D. M., matka obviněného, ti to se však nedostavili,
- z protokolu ze dne 14.2.2013, že byla slyšena **svědkyně D. M.**, která popřela, že svého syna poslala dne 23.9.2012 na nákup do obchodu, toho dne kolem 11:00 hodin půjčila svoje vozidlo zn. Citroen Saxo osobě blízké, syn D. M. to nebyl, a stejně tak popřela, že se měla dne 23.9.2012 dostavit na policii a žádat klíče od svého vozidla,
- z protokolu ze dne 21.3.2013, že **svědek P.** uvedl, že v inkriminovanou dobu byl v obchodě Všehochuť, pana M. v obchodě viděl, ten tam byl dříve než on. Svědek byl v obchodě se svým známým panem D., pak vyšel z obchodu i pan M. a začala diskuse s policistou, řešili tam problém s parkováním. Uvedl, že nemá

potuchy, na jaké téma policista s p. M. diskutovali, poté přešli ke služebnímu vozidlu za velmi hlučné diskuze. Pak se něco rozbilo, neví, co to bylo, nějaká flaška a za značného kraválu odjela policie i s panem M. pryč. Když vyšel z obchodu, viděl, že přijelo ještě jedno vozidlo osobní a velké. Na přímou otázku odpověděl, že když vyšel ven, tak tam stálo malé vozidlo a z něho vysedla asi třicetiletá žena. S touto se policisté bavili a pak šla do obchodu, druhé vozidlo tam přijelo. Pana M. neviděl vystupovat z auta a neví, jak se k obchodu dopravil. Od p. M. a policisty byli daleko, nemohli slyšet, o čem diskutovali, neslyšel výzvu policisty,

- z protokolu o jednání ze dne 25.4.2013, že byl slyšen **svědek P. D.**, který uvedl, že v inkriminovanou dobu šel do obchodu Všechno, tam potkal S. P., se kterým začal diskutovat již v obchodě. Když vycházel ven, viděl, že tam přijela dvě auta. Zastavila naproti sobě před obchodem, jedno přijelo dříve, bylo malé a z něj vystoupila blondýnka. Z velkého vystoupil asi 40-50letý muž. Pak viděli pana M., jak se pohybuje kolem obchodu, zda šel do obchodu nebo z obchodu, si nevzpomíná. Až byli venku, přijelo policejní vozidlo, zaparkovalo naproti přes cestu. Pak viděli, jak policisté přicházejí ke dvěma stojícím vozidlům, jeden šel za řidičem většího vozidla a pak viděl, že druhý policista se bavil s p. M. Neslyšel od policisty žádné zákonné výzvy, potom něco řešili a pak šli k policejnímu vozidlu. Pak ještě uvedl, že si vzpomněl, že policista chtěl po p. M. nějaké doklady. Potvrdil, že malé vozidlo, které řídila žena, přijelo dříve než policisté. Právní zástupce obviněného po výsledku svědka D. požádal správní orgán o možnost písemného vyjádření ve lhůtě do 6.5.2013; toto správní orgán obdržel dne 7.5.2013 s návrhem na opětovné předvolání zasahujících policistů a svědka p. G., kterého poznal na fotografii,
- z protokolu o jednání ze dne 11.6. 2013, že byl slyšen jako **svědek p. P. G.**, který vypověděl, že asi před měsícem byl osloven panem M., zda nebyl náhodou dne 23.9.2012 kolem 11:00 hodin v obchodě Všechno a on mu to přisvědčil. Dále, že před obchodem kouřil a viděl, jak jedno vozidlo stálo a druhé menší přijelo směrem od Vsetína a z místa řidiče vystoupila mladá blondatá žena tak kolem 30 let. Pak přijeli policisté, zastavili naproti v ulici a začali řešit stání vozidel před obchodem. Ví, že to tam řeší, zajímalo ho to, a proto zůstal. Z obchodu vyšel p. M. a policista požadoval nějaké doklady od vozidla. Proti sobě tam argumentovali, nepostřehl, že policisté pana M. nějak vyzývali, žádné zákonné výzvy neslyšel, přesně slově, které si říkali, nerozuměl. Potom p. M. odešel s policistou k policejnímu vozidlu, něco tam řešili, zdálo se mu, jak kdyby chtěli p. M. zatknout. Přesně neviděl co se tam dělo, jen, že něco spadlo a rozlilo se, vznikla hádka a pak p. M. s nimi odjel. Řidičku blondýnu pak již neviděl,
- dne 13.6.2013 výzva správního orgánu k seznámení účastníka řízení s podklady před vydáním rozhodnutí, dne 24.6.2013 se dostavil právní zástupce obviněného opět s žádostí o stanovení 7 denní lhůty k vyjádření se k podkladům, případně předložení dalších návrhů k dokazování, čemuž správní orgán opět vyhověl a dne 2.7.2013 poštou doručeno vyjádření, opět s návrhem na opětovný výslech zasahujících policistů,
- dne 23.7.2013 správní orgán Městský úřad Vsetín ve věci rozhodl.

Právní úprava

Právní posouzení věci samé dle žalobních bodů

[7] Žalobnímu bodu c), týkajícího se neprovedení důkazu opětovného výslechu zasahujících policistů, soud důvodnost nepřiznal. Hodnocení důkazů je věcí správního orgánu a je ovládáno zásadou jejich volného hodnocení. Správní orgán hodnotí důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny ve vzájemné souvislosti. Kritériem volného hodnocení důkazů jsou zásady logiky, přičemž v odůvodnění správního rozhodnutí musí být způsob hodnocení důkazů náležitým způsobem popsán. Tomuto požadavku napadené rozhodnutí vyhovuje. Správní orgán I. stupně zasahující policisty vyslechl jako svědky za přítomnosti právního zástupce obviněného, dnes žalobce, který měl možnost, a také toho využil, klást svědkům otázky. Pokud správní orgán I. stupně v odůvodnění se nevypořádal s důvodem neprovedení tohoto důkazu, pak žalovaný správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí se řádně vypořádal s touto otázkou, tedy důvodem neprovedení opakujícího se výslechu svědků - zasahujících policistů a soud zdůrazňuje, že v průběhu řízení průběžně správní orgán vyhovoval návrhům právního zástupce žalobce na provedení výslechů dalších svědků; správní orgán nevyhověl pouze návrhu opakovaného výslechu policistů. Správní orgán dostatečně podrobně a přesvědčivě uvedl, proč uvěřil skutkové verzi prezentované policisty, a to v souhrnu všech dalších svědeckých výpovědí, a proč tedy tomuto návrhu nevyhověl. Žalovaný se v odůvodnění svého rozhodnutí řádně vypořádal s odvolacími námitkami, které se týkaly nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Vzhledem k tomu, že řízení před správním orgánem prvního stupně a odvolacím orgánem tvoří jeden celek, pak je nutno nepřisvědčit tomuto žalobnímu bodu, neboť žalovaný ve svém odůvodnění na tuto námitku podanou již v odvolání adekvátně reagoval.

[8] K žalobnímu bodu d). Je pravdou, že správní orgány ve svém rozhodnutí neodůvodnily žalobcovo jednání jednotlivými znaky skutkové podstaty přestupku, nicméně toto v žádném případě nečiní napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným či nezákonným, neboť v souhrnu odůvodnění rozhodnutí je řádně popsán skutek, který byl žalobci prokázán svědeckými výpověďmi včetně uvedení právního ustanovení, které žalobce svým jednáním porušil, což soud považuje za dostačující.

[9] K žalobnímu bodu e). Soud neshledal důvodnou ani námitku nesprávného doručování. Soud nejdříve zdůrazňuje, že rozhodnutí správního orgánu ze dne 23.7.2013 bylo právnímu zástupci žalobce doručeno dne 30.7.2013. Dne 14.8.2013 (konec odvolací lhůty) bylo správnímu orgánu doručeno toliko blanketní odvolání s tím, že toto bude doplněno do 15 dnů, tedy do 28.8.2013 (tedy dalších 15 dnů navíc) a toto doplnění bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 29.8.2013. Žalovaný o odvolání rozhodl 16. září 2013 a právnímu zástupci do datové schránky doručil téhož dne. Na podatelnu odvolacího správního orgánu však dne 13.9.2013 napadlo podání žalobce o vypovězení plné moci pro advokáta Mgr. Chrásteckého, a proto správnímu orgánu nezbylo než znovu doručovat, tentokrát přímo přestupci, což se stalo dne 17.9.2013. V této souvislosti soud odkazuje na ustanovení § 19 odst. 1 a 2 správního řádu, ze kterého vyplývá, že v první řadě je povinností správního orgánu sám si doručovat své písemnosti. Žalobce neměl zřízenou datovou schránku, a proto žalovaný zcela

v regulích citovaného právního ustanovení doručoval svými pracovníky v podvečerních hodinách, o čemž je pořízen úřední záznam. Soud nezpochybnil zákonnost doručování napadeného rozhodnutí i přes žalobcovy námitky, přičemž odkazuje na úřední záznam o průběhu doručování. Žalobce svým chováním neumožnil nejen si převzít zásilku, ale i předat mu poučení o právních důsledcích nepřevzetí si zásilky. To, že zaměstnanci žalovaného nevhodili žalobci do poštovní schránky toto poučení, nečiní doručení nezákonným, jestliže ústně žalobce o právních důsledcích poučili. Rozhodující je, že žalobce poučen byl a v tomto soud obsah úředního záznamu nezpochybnil.

[10] Posouzení věci samé (žalobní bod b). Soud na tomto místě má za to, že je nutné pro přehlednost a dobrou orientaci v rámci skutkového stavu provést jeho stručné shrnutí. Žalobce při vyjití z obchodu Všechno v Jablůnce dne 23.9.2012 kolem 11:10 hodin byl policistou vyzván k prokázání totožnosti a předložení dokladů k vozidlu z důvodu, že policisté jej viděli, jak k obchodu přijel vozidlem Citroen Saxo, které zaparkoval na chodníku a vešel do obchodu. Žalobce odmítl totožnost prokázat a předložit doklady a popřel, že vozidlem přijel a z místa odcházel. Jeden ze zasahujících policistů, když druhý policista řešil stejný přestupek stání vozidla na chodníku s řidičem jiného vozidla, vyzval žalobce, aby zastavil a dbal jeho pokynů nebo bude použito donucovacích prostředků. Poté žalobce zastavil a bylo mu sděleno, že jestli odmítá prokázat totožnost, bude předveden k prokázání totožnosti na obvodní oddělení a pak byl vyzván, aby přešel silnici ke služebnímu vozidlu. Poté žalobce přes své rozhorlení přešel veřejnou komunikaci k policejnímu vozidlu, a při další rozpravě upustil láhev oleje na zem, ta se rozbila a znečistila policistovi oděv, policejní auto a komunikaci. Žalobce byl odvezen na obvodní oddělení Policie v Jablůnce k prokázání totožnosti. Správní orgán ve výsledku zastavil řízení ve věci přestupku stání na chodníku (§ 53 odst. 2 zákona č. 361/200 Sb.), neboť dospěl k závěru, že s odvoláním na svědky P. G., P. D. a S. P., kteří viděli z malého černého auta vystupovat blondýnu, že nelze jednoznačně prokázat, že předmětné vozidlo řídil žalobce. Rovněž bylo zastaveno řízení ve věci nepředložení zelené karty nebo dokladu o havarijním pojištění, neboť nebylo-li prokázáno, že žalobce řídil předmětné vozidlo, nebylo jeho povinností mít u sebe předmětné doklady. Správní orgán dokonce zastavil řízení i o přestupku proti veřejnému pořádku za znečištění veřejného prostranství, neboť dospěl k závěru, že nelze jednoznačně prokázat, že obviněný hodil lahví stolního oleje o zem s úmyslem ji rozbít a znečistit tak rozlitém olejem veřejné prostranství a uniformu svědka policisty Bc. V.V.

[11] Oprávnění policisty požadovat prokázání totožnosti je upraveno v § 63 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., zákon o Policii České republiky. Jestliže žalobce v daném okamžiku byl podezřelý z páčání přestupku, což spočívalo v porušení § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu, byl policista oprávněn po žalobci požadovat prokázání totožnosti, včetně dalších dokladů vztahujících se k provozu motorového vozidla. Dle ust. § 47 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích *přestupku se dopustí ten, kdo neuposlechne výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci*. Stěžejní námitkou bylo zpochybnění provedení výzvy „jménem zákona“ k předložení dokladů k prokázání totožnosti. Samotné citované ustanovení § 47 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích neobsahuje žádnou přesnou definici toho, jak musí být formulována výzva. To, že v daném okamžiku policista byl ve stejnokroji, nemohla v žádném případě vzbuzovat

pochybnost, že se jedná o úřední osobu. Ust. § 10 odst. 5 zákona o Polici České republiky ukládá policistovi před provedením zákroku užití slov „Jménem zákona!“ a odpovídající výzvy. Sám žalobce v žalobě nezpochybnil použití této zákonné výzvy policistou V., přičemž užití tohoto výrazu dával jen do souvislosti s výzvou, aby žalobce přešel vozovku ke služebnímu vozidlu a podruhé k tomu, aby neodcházel z místa řešení přestupku, čemuž žalobce vyhověl, nikoliv k prokázání totožnosti. Soud nemá důvod zpochybnit výpověď svědka V. V., který uvedl, že výraz „jménem zákona“ použil i pro předložení dokladů, jestliže tento výraz použil následně několikrát, což samotný žalobce nezpochybnil. Soud nezpochybnil výpověď policistů, že žalobce byl kontrolován jako řidič vozidla, a to i přes výpovědi svědků, kteří byli vyslechnuti k návrhu žalobce, a kteří shodně tvrdili, že „malým vozidlem“ přijela blondýna. Z výpovědi svědků D. a P. vyplynulo, že tito stáli dost daleko od místa, kde žalobce jednal s policistou, a neslyšeli obsah rozhovoru. Ani svědek G. výslovně nepopřel, že policista nepoužil výraz „jménem zákona“, neboť uvedl, že to neslyšel, když nebyl po dobu celého jednání policisty s žalobcem přítomen. Svědek P.G. sice na jedné straně uvedl, že nepostřehl, že by policisté pana M. nějak vyzývali, žádné zákonné výzvy neslyšel, ale na druhé straně uvedl, že přesně slovům, která si říkali, nerozuměl. V souhrnu uvedeného nelze než dojít k závěru, že žalobce od počátku si byl vědom, že k předložení dokladů, ať již průkazu totožnosti či dokladů od vozidla, jej vyzývá úřední osoba k tomu oprávněná a jeho povinností je této výzvě vyhovět. V daném případě postup policisty, vyžádání dokladů, soud nepovažuje za projev libovůle, nebo šikany ze strany policejního orgánu, neboť jeho výzva s ohledem na skutečnost, že viděl, jak žalobce přijel s vozidlem Citroen Saxo, byla opodstatněná. Tak jak již výše uvedeno, soud nezpochybnil zákonný postup policisty.

[12] Nicméně i přes uvedené v odstavci [11] tohoto rozsudku soud poukazuje na ustanovení § 114 zákona o policii, dle kterého každý je povinen bez zbytečného odkladu a bezplatně uposlechnout výzvy anebo pokynu nebo vyhovět žádosti policie nebo policisty. Policisté mají povinnost použít slov „Jménem zákona“ jen před provedením tzv. zákroku podle § 10 odst. 5 cit. zákona, tedy úkonu, při němž dochází k přímému vynucování splnění právní povinnosti (srovnej např. rozhodnutí NS 8 Tdo 672/2013). Proto i v případě, že by policista při prvním kontaktu s žalobcem, kdy žádal předložení dokladů totožnosti a od vozidla, nepoužil výraz „Jménem zákona“, nezbavovalo by to žalobce povinnosti této výzvě vyhovět. Jestliže tak žalobce neučinil, policista přistoupil zcela evidentně k přímému vynucení splnění právní povinnosti, a vyzval žalobce, nechť dbá jeho pokynů nebo bude použito donucovacích prostředků.

[13] Ve výsledku výše uvedeného soud nepřisvědčil ani žalobnímu bodu a), neboť neshledal nezákonnost procesního postupu správních orgánů ani nezákonnost rozhodnutí.

[14] Po provedeném řízení a dokazování krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Náklady řízení

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšnému žalovanému žádné nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 31. srpna 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně